

עבודת ה' היתה

עלון לצבת צבתי הספר נחלים

לקראת שבת / רב בית הספר

סוחר בינלאומי בבדים יוקרתיים ביקר פעם אצל הרבי מליובאוויטש זי"ע. כחבר פעיל בקהילת חב"ד באנגליה, איש העסקים הכיר וידע היטב עד כמה השפיעו עצותיו וברכותיו של הרבי על חייהם של אנשים רבים בכל שטחי החיים. בנקודה מסוימת בשיחה, הציע איש העסקים לרבי הצעה כמעט מגוחכת: שהרבי יהיה שותף שלו בעסקים. הרבי הרציץ ואמר: "בסדר. אך זכור, שבשותפות אף צד לא עושה שום צעד בלי לקבל את הסכמתו של הצד השני. עשינו עסק?"

האיש התרגש למשמע ההזדמנות להיות שותף עם הצדיק והסכים לעסקה בזרועות פתוחות. בהמשך השיחה יעץ הרבי לשותפו לבצע רכישה גדולה של בד מסוים שהאיש אפילו לא שמע עליו. הסוחר נסע לביתו ועשה הזמנה גדולה של הבד הבלתי רגיל הזה. כאשר דיווח לניו יורק, הגיב הרבי שהרכישה הייתה שמרנית מדי ושעליו להזמין כמות גדולה יותר. למשמע תגובתו של הרבי הזמין הסוחר כמויות אסטרונומיות של הבד, עד לנקודה שבה השקיע את כל הונו האישי בכך.

זמן קצר לאחר הרכישות, ערכו של הבד בשוק החל ליפול. אולי, חשב האיש, יהיה עליו למכור לפחות חלק גדול מן הבד כדי להציל משהו. כפי שסיכמו ביניהם, התקשר האיש לרבי כדי לקבל את הסכמתו למכירה. להפתעתו, הרבי לא נתן את הסכמתו והזכיר לו שיש ביניהם הסכם על אי-עשיית צעדים חד-צדדיים.

ככל שמחירי של הבד המשיך לרדת, כך ירד גם מצב רוחו של הסוחר. כל יום הביט בהונו היורד לטמיון. תחנוניו לרבי נתקלו באותה תשובה: "אל תמכור".

כשהוא עומד בפני משבר כלכלי, החל האיש לתהות על כל הקשר שלו עם הרבי ועם חב"ד. אולי הכל היה טעות, חשב. וכך, כל יום שבו ירד הערך של מלאי הבד שברשותו הרחיק אותו עוד ועוד מהרב. ההפסדים נמשכו חודשים ספורים. יום אחד היה המחיר בסמך קטן של עלייה. שוב התייעץ האיש עם הרבי. אך הרבי עדיין עיכב את הסכמתו. כשהמחיר עלה לנקודה שבה האיש יכול היה להתאזן כלכלית, הרבי עדיין לא נתן לו אור ירוק למכור. אצל הסוחר כבר לא הייתה רק התפכחות מאשליה אלא מרירות ממש.

זמן קצר לאחר מכן, מעצב אופנה מפורסם יצא בקו אופנתי חדש שדרש שימוש נרחב בבד בלתי רגיל. האיש באנגליה השתלט על השוק. כאשר דיווח על כך לרבי, נאמר לו שהגיע הזמן למכור. המלאי אזל מהר מאד. האיש עשה רווח של מיליונים. בהתרגשות עלה על מטוס כדי למסור לרבי המחאה עבור "חלקו" ברווח. הרבי סרב בדרשו מהאיש לתת את הכסף לצדקה. שאל האיש את הרבי אם יוכלו לעשות עוד עסק בשותפות. הרבי התנגד וחיך: "אני מצטער... אתה שותף חלש".

הפרשיות האחרונות עסקו בענייני שמיטה, כאשר הקב"ה מצוות את ישראל לספור את השנים במחזוריים של 7 שנים. במשך שש שנים יוכלו לעבוד את אדמתם ולקצור את פירותיה, אך בשנה השביעית "ושבתה הארץ שבת לה" – לא זריעה, לא גיזום, לא קטיף ולא קציר. שנה שלמה תוקדש לעיסוקים רוחניים.

שבת שלום!
הרב גלעד מחפור

מעשה שהיה

ירושלים בירת ישראל, עיר הנצח שחברה לה יחדו, הרים סביב לה ועשרות שמות, עיר שהיא פלה רגש ולה נכתבו אלפי שירי אהבה, עיר שקל העולם רוצה בה אף היא שלנו. הידוע שבשירי ירושלים, הוא השיר ירושלים של זהב אשר נכתב על ידי נעמי שמר ז"ל.

השיר מבסס על האגדה על התכשיט ששמו "ירושלים של זהב":

ראתה רחל, בתו של פלכא שבווע, ברועה הצאן עקיבא שהוא צנוע ומעלה, אמרה לו: אם אתקדש לך, תלך לבית המדרש? אמר לה: הן. נתקדשה לו בצנועה. שמע אביה והוציאה מביתו והדירה מפל נכסיו. הלכה ונשא לרבי עקיבא והיו ישינים במתבן. היתה מנדנדת לו לקים הבטחתו והוא עונה לה שאין ידם מספקת ללמודים ולמחיה. אמר לה: אלו הנה בידי, הייתי נוטן לך ירושלים של זהב (תכשיט, פתח זהב שירושלים מצירת בו).

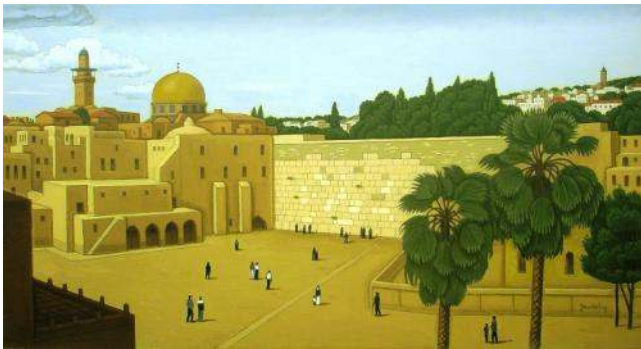
בא אליהם אליהו הנביא לבוש פאחד האדם ואמר להם: תנו לי קצת תבן, כי אשתי ילדה ואין לי במה להשפיקה. אמר עקיבא לאשתו: ראי אדם זה שאפלו תבן אין לו. אמרה לו: לך ולמד בבית המדרש.

הלך וישב שתיים עשרה שנה בבית המדרש. כאשר חזר מקץ שתיים עשרה שנה לביתו שמע את אשתו אומרת לשכנתה: הלואי שישב וילמד עוד י"ב שנה. מבלי להפגס אל הבית חזר לאחוריו, וכעבר שתיים עשרה שנה נוספות שב לביתו ועמו עשרים וארבעה אלף תלמידים. כאשר חזר, רחל נדחקה אליו לנשק את רגליו אף המון תלמידיו נסו לגרשה. אמר להם רבי עקיבא שניחו לה פי

"תורתך ותורתכם שלה היא".

עברו מאות רבות של שנים, עם ישראל יצא לגלות ותכשיטי "ירושלים של זהב" היו עוברים בחרדת קדש בפרשת הדורות, כסמל להתחייבות הן לנשואין והן לשיבת העם לציון כמו שנאמר בכל ליל סדר: "בשנה הבאה - בירושלים הבנויה".

ובינתיים, כל לילה זוכה ירושלים לשקיעות של זהב...

פינת ההלכה / לעילוי נשמת יהודית בת ציפורה:

(ספירת העומר)

1. מצווה על כל אחד ואחד לספור לעצמו כמו שכתוב בתורה "וספרתם לכם". אמנם אם כיוון בדיעבד לצאת בברכה ובספירה של משהו אחר, והמברך כיוון להוציאו - יצא ידי חובה.
2. צריך לברך ולספור מעומד, ובדיעבד אם ספר בישיבה יצא. זקן או חולה שקשה להם לעמוד, יכולים לספור לכתחילה בישיבה.
3. המצווה היא לספור תיכף בתחילת הלילה אחר צאת הכוכבים, ולכן יברך אדם מיד כשיזכור ולא ידחה את הספירה.
4. טוב לכוין אחר הספירה בכל לילה בתיבה אחת ממזמור "למנצח בנגינת וכו' אלהים יחננו", וכן לכוין לאות אחת מפסוק "ישמחו וירננו", ולאות אחת מתפילת "אנא בכח".

הציור השבועי

איזה פסוקים מהפרשה
רמוזים בציור?

תשובות ניתן למסור דרך אתר בית הספר: www.NECHALIM.net בין הפותרים יוגרל פרס!
(ההשתתפות פתוחה לכל ילד/ה מגיל 5 עד 12)

דמות אחת בשבוע – בר כוכבא

שמעון בר כוכבא (בן כוסבא) היה מנהיג המרד ברומאים (132 - 135), שנקרא (בארמית) בר כוכבא - בן כוכב - בפי תומכיו, ובן כוזיבא (מלשון כזב ואכזבה) - בפי מתנגדיו. אין בידינו פרטים על תולדות חייו ועל מעשיו עד לתקופת המרד. ממצאים שנתגלו במערות מדבר יהודה כוללים תעודות ואיגרות ששלח בר כוכבא ללוחמיו. מן המסמכים עולה כי בר כוכבא היה מצביא מוכשר בעל יכולת ארגונית, וכי הוא שימש גם כמנהיג צבאי וגם כמנהיג מדיני. על גבי מטבעות מתקופת המרד נמצאה הכתובת "שמעון בן כוסבא נשיא ישראל", ומכאן נראה ששמו המקורי היה בן כוסבא (ולא בר כוכבא). בספרות חז"ל מתואר בר כוכבא כגיבור שניחן בכוח גופני יוצא דופן אך גם כאיש קשה ורגזן, שהנהיג משמעת קפדנית בקרב לוחמיו ותנאי קבלה קשים.

מחכמי התקופה, היה רבי עקיבא התומך העיקרי בבר כוכבא. רבי עקיבא נחשב למנהיגו הרוחני של המרד והוא ראה בבר כוכבא את המלך המשיח. רבי יוחנן בן תורתא חלק עליו

בר כוכבא נהרג בקיץ של שנת 135, ועם מותו ונפילת ביתר הסתיים המרד. התנועה הציונית אימצה את בר כוכבא כסמל לגבורה יהודית בארץ ישראל; דמות של לוחם חופש אמין ונועז שקרא תיגר על הקיסרות הרומית במאמץ נואש לשחרר את הארץ מעול השלטון הזר, כפי שכתב קיפניס בשיר המפורסם: "הוא היה גיבור, הוא קרא לדרור, כל העם אהב אותו..."

מה שקורה בנחלים

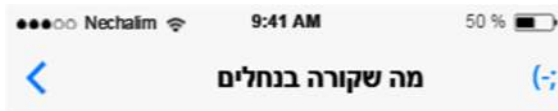

מפחיד אותי כל האש הזאת...

אז תן לי להרגיע אותך עם תמונה
יפה של מים מהטיול השנתי של
כיתות ו':

ואם גם זה מפחיד... אז תישאר
בתוך מבנה לאיזה סרט טוב...
ופעילות ל"יום מהסרטים":

Today 8:32 AM

ראיתי אתכם בבאר שבע השבוע

מה? אני לא הייתי בבאר שבע!

אתה לא... אבל הדמות שלך
הוצגה במוזיאון:

אה... זה היצירה שעשינו עם
המורה לאמנות נעמי. באמת יצא
יפה בסוף וקיבלנו מקום מרכזי
בתערוכה.

לא רק אתם הופעתם, גם
הנגנים שלכם הופיעו בקונצרט:

ממש אומנים כולכם!

אם אתה מחשיב בישול גם כסוג
של אמנות, אז השבוע כיתה א'
בישלו אחלה תפוחי אדמה
במדורה עם המורה ברוריה:

וכיתה ד' הלכו לכיוון המתוק, עם
כדורי שוקולד...

עורכת ראשית: דקלה אברהם

שבת שלום

Send

